

5. Но народъ сей, иже не вѣсть закона, прокля-
ти съть (д). ст. 49.

НЕГОДОВАНИЕТО ТѢХНО ПРОТИВО НИКОДИМЯ.

1. Глагола Никодимъ къ нимъ, иже пришедый къ
немъ ношю, единъ сынъ ѿ нихъ. ст. 50.

2. Еда законъ нашъ судитъ человекъ, аще не слы-
шитъ ѿ негѡ прежде, и разумѣтъ, что творитъ;
ст. 51.

3. Овѣщаша и рѣша емъ: еда и ты ѿ Галілен
еси; испытай и видь, яко пророкъ ѿ Галілен не при-
ходитъ. ст. 52.

4. Паки же имъ Исус рече, глагола: азъ есмь
свѣтъ міру: ходай по мнѣ, не имать ходити во тмѣ,
но имать свѣтъ животный. Гл. 8. ст. 12.

ИЗЪСНЕНІЕ.

а). Той праздникъ былъ на кжши - ты, сирѣчь, на
коленкы-ты, които съ правени отъ клончета дръвены,
и наченвалса (праздникъ-тъ) въ мѣсѣцъ септемврый,
и продолжавалса 8-дни. Него празнували Евреи-ти
въ паматствованіе на странствованіе то имъ по пѹсты-
ни-тъ чрезъ 40 години, гдѣто тѣн тога живѣли въ
коленкы. И осмый или послѣдній день (на томъ
праз.) станвалъ толко торжественъ, колкото и првъый,
и называлса день събраніа или съборный
(многочисленный): зачтото въ него са събиралъ всич-
кій народъ Еврейскы у храма, та, като приносвалъ
благодареніе Богу, отхождалъ си въ домовѣ-ты. Въ
томъ послѣднемъ день на праздника Христоусъ поискалъ
и проповѣдалъ предъ всичкій народъ за свѣтаго Духа.

б). Подъ нма — рѣки во́ды живыа разумѣ-